

Viure als Pirineus 01/09/21

JOVES DEL PIRINEU

Clàudia Palmero: “La Cerdanya expulsa els joves que hi volem viure per l’alt preu dels seus habitatges”

Clàudia Palmero a la Plaça Major de Llivia / FS

Ets de Llivia i vas estudiar a Puigcerdà... Sí, soc de Llivia i vaig estudiar a l'IES Pere Borrell de Puigcerdà. Primer vaig fer un cicle formatiu de grau mitjà d'atenció socio sanitària a Puigcerdà i ara estudiaré el segon curs de TS en higiene bucodental a Manresa.

Treballes a Llivia... Sí, treballo de recepcionista en un hotel de Llivia. Els caps de setmana durant tot l'any i cada dia quan és temporada alta, és a dir vacances de Nadal, Pasqua, estius i ponts.

Però no vius a Llivia... Voldria, però no puc. Si pogués viure a Llivia no ho dubtaria, jo soc d'aquí i treballo aquí, però no m'ho puc permetre. Amb la meua parella ens vam voler emancipar i vam mirar pisos, però ens va ser impossible trobar-ne cap a la comarca que fos assequible a la nostra economia, cobrant el que cobrem.

I on viviu ara? Finalment hem anat a viure a l'Alta Cerdanya, la part cerdana d'administració francesa. Hem trobat un apartament d'una habitació i paguem 300 euros. Es tracta d'una antiga masia reconvertida en habitatges. Aquest és un lloguer que sí que podem assumir i la propietària ens ho ha posat tot molt fàcil.

És complicat trobar feina a la Cerdanya? Diria que és complicat trobar una feina d'allò que un ha estudiat, del que s'ha format. Però en general trobar feina no és difícil, hi ha moltes ofertes laborals en el sector del turisme, l'hostaleria i el serveis.

Així trobar pis és la principal dificultat que tenen els joves cerdans per emancipar-se? N'estic convençuda. L'obstacle principal és trobar un pis amb un lloguer assequible, que estigui bé, que es pugui pagar. La majoria de joves hem de treballar per viure, no som rics, no pot ser que ens demanin uns lloguers de 750 euros al mes cobrant uns sous de 1.000 euros.

Sous baixos i lloguers abusius? Totalment. L'oferta existent està pensada cada vegada més per a lloguers de temporada. Els propietaris prefereixen el lloguer turístic o estacional i treure així un rendiment econòmic més elevat, la qual cosa és respectable. Però els joves que ens volem quedar a viure aquí en quedem fora.

El problema és el turisme? No, no es tracta de culpabilitzar el turisme d'aquesta situació. És cert que caldria diversificar més l'economia, per exemple aquí no tenim indústria, però la Cerdanya des de sempre ha estat una comarca turística i de serveis i d'una manera o altra tots en vivim. El problema és un excés de segones residències i d'apartaments turístics i una mínima oferta de lloguers de llarga durada. La realitat és que la Cerdanya expulsa els joves que volem viure aquí tot l'any per l'alt preu dels seus habitatges.

Amb la pandèmia sembla que tot es complica una mica més... Sí, sembla que ha crescut força la demanda de famílies interessades a comprar una segona residència, atretes per l'entorn natural i la qualitat de vida, així com per la possibilitat de teletreballar. Es construeixen noves promocions d'habitatges, però cap pensada per a la realitat de parelles joves d'aquí que volen accedir al seu primer habitatge a un preu assequible.

Què cal fer? Caldria que l'administració faci els deures. Aquest problema fa anys que s'arrossega i l'oferta d'habitatges protegits de lloguer per a joves segueix essent pràcticament inexistent. Per altra banda, diuen que hi ha un miler de pisos turístics a la comarca i potser caldria regular-ho i limitar-los. No poden mirar-se el problema de lluny, com si res. L'emancipació dels joves és un dret.